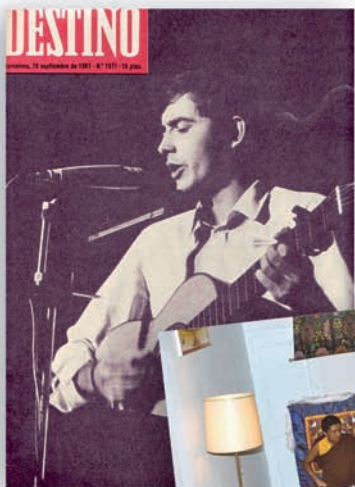

continuen les negociacions, però no hi ha gaire optimisme respecte a la continuïtat d'una empresa que fa temps que viu moments convulsos. Pel que fa a la metal·lúrgica Comforsa, ja ha fet tres ERO que afecten també la totalitat de la plantilla. Han de fer fora de manera permanent 82 treballadors, i s'estan discutint els acomiadaments incentivats. Entre els treballadors, però, ha tornat a sorgir el nerviosisme que imperava quan Comforsa va ser una empresa capdavantera en la lluita sindical, fa vint anys. Els treballadors demanen que la Generalitat, accionista majoritari de l'empresa, hi inverteixi més.

Se'n va Serrat i vénen els budistes

El cantautor Joan Manuel Serrat es ven la seva finca del Sitjar, a Camprodon, que va adquirir l'any 1973 i on, segons havia manifestat alguna vegada, tenia la intenció de retirar-se. Sembla que ja estan pràcticament tancades les negociacions amb el centre budista de Barcelona Padma Ling, que pretén convertir les 500 hectàrees de la propietat en un centre de meditació i de pràctiques budistes únic a Europa. Fins i tot s'assegura que seria inaugurat ni més ni menys que pel mateix Dalai Lama. L'alcalde de Camprodon, Esteve Pujol, es mostra encantat amb la idea, ja que comportaria un augment de forasters al turístic Camprodon, i també pel tarannà pacífic i col·laborador que acostuma a distingir els practicants de la religió budista.

Santa Coloma de Farners i el POUM

No hi ha poble o ciutat que vulgui estar al dia que no hagi tramitat, tramiti o revisi el seu pla d'ordenació urbanística municipal, ja que aquesta és, en definitiva, l'eina d'actuació de cara al futur per tenir clar quins han de ser els espais naturals o agrícoles a conservar, on han d'anar les escoles, els centres esportius, els equipaments culturals, els llocs de culte i els serveis que facin falta, les ampliacions o restriccions que cal aplicar en el desplegament urbà i les condicions d'actuació, el sòl industrial possible, el model de comerç i l'organització de la mobilitat de la localitat. El planejament urbanístic vigent de Santa Coloma de Farners fou aprovat el 1994, i després de quinze anys cal revisar-ne, segur, algunes coses. És evident que si Santa Coloma -tot i que la seva demografia i el seu volum de negocis no la situen pas al davant de totes les poblacions selvataneses- vol mantenir amb raó el títol de capital, ho ha d'avaluar amb un desplegament que hi estigui en consonància i que condueixi a dotar-la, si cal, d'aquells serveis o centres emblemàtics que justifiquin precisament la capitalitat. El mes de gener passat l'Ajuntament va obrir un període de consulta al poble per rebre suggeriments. A final de febrer s'havien rebut ja més de 500 enquestes respostes. La Santa Coloma d'ara, d'altra banda, s'està fent cada vegada més diversa: dels seus 12.365 habitants, uns 10.000 són originaris del país -en sentit

ampli: Catalunya i Espanya- i la resta es reparteix entre marroquins (622), romanesos (490), indis (267), gambians (331) i una bona colla més que provenen de 18 països d'Amèrica (282), de 20 països de la mateixa Europa (208), de 7 països d'Àfrica (152) i també 7 d'Àsia (67) i de 2 països d'Oceania (2). Tot això compta, i configura moltes coses.

Lloret de mar i els marxants

Els lloretencs ja estan acostumats a periòdics trencaments afectius entre els marxants que s'instal·len a la vila de marina els dimarts i l'Ajuntament. I és que, progressivament, Lloret es fa gran, s'hi van construint més equipaments, i la gran quantitat de parades que impedeixen durant unes hores el trànsit en àrees concorregudes motiva nous plantejaments amb els quals, per principi, els protagonistes no estan mai d'acord. Més enllà de l'enfrontament, que s'acabarà solucionant, resulta divertit constatar que en el decurs de la història escoles i mercat ambulant han anat sempre fatalment units. En la postguerra, el mercat es feia prop del mar, a la rambla de Romà Barnés. Allà mateix, a l'antic Casino Industrial confiscat, hi havia l'escola de nois. Aquesta es va mudar a un nou edifici del carrer Oliva l'any 1965. Poc després, el carrer esmentat fou seu del mercat ambulant, fins que aquest es va traslladar al voltant del Pavelló Esportiu. El 1976 s'hi va inaugurar al costat l'escola Pere Torrent, i el 1984, a quatre passes, la Pompeu Fabra. Ara el mercat es reubica a l'avinguda del Rieral, on fa pocs anys que ja hi ha l'escola Àngels Alemany. Marxants i alumnes estan condemnats a buscar lloc on queda terreny, aquesta és la realitat. I en el fons haurien de

pensar que és un mal menor: els pares i mares, quan van a buscar els infants, aprofiten per fer la compra. Si no, potser no anirien al mercat.

